Написав Юлія Тонего
П'ятниця, 12 грудня 2014, 11:49

Ти прийшов, коли всі навкруги тихо спали.
Ти прийшов немовлям - не великим і грізним царем.
Мудреці з пастухами Твій прихід у час той вітали.
І байдужим лишився до цього нічний Вифлеєм.

А в Тобі вже сповнялася воля Отця всеблагого.
А з Тобою на землю зійшла вічна Божа любов.
Батько Сина віддав в ніч оцю нам єдиного Свого,
Щоб за наші гріхи на хресті Він пролив Свою кров.

Ти прийшов. О, як треба було пильнувати,
Щоб красу тої ночі серцями збагнути усім
І в маленькій дитині Спасителя світу впізнати,
Як впізнали оті, що схилились тоді перед Ним.

Вони знали уже, що рука всемогутнього Бога
Простяглася з висот і ласкаво торкнулась землі,
Щоб вказати нову, ще незвідану досі дорогу,
Яка в небо веде крізь печалі усі та жалі.

Ти прийшов, і всі ангели пісню співали,
Величали Тебе і раділи, що час цей настав.
А земля в оту ніч, таку дивну і славну, мовчала,
Ніби приходу Твого ніхто і ніде не чекав.

Лише ті зрозуміли, що ніч ця така особлива,
В кому віра незмінна у чистому серці жила.
Залишивши сумніви, вона їх усіх незрадливо
До Ісуса-Месії, Царя всіх царів привела.

Ота ніч в Вифлеємі давно відійшла у минуле,
Але Ти неодміно іще раз на землю прийдеш.
Дай нам, Боже, щоб в час той у вірі ми твердими були,
Бо таких Ти в Небесні оселі у славі введеш.